

SYNCHARISTICON

QVO

SERENISSIMUM PRINCEPEM
AC DOMINUM

DN. IOHANNEM
WILHELMUM,

DUCEM SAXONIAE, JULIACI, CLI-
VIAE AC MONTIVM, LANDGRAVIUM THV-
RINGIAE, MARCHIONEM MISNIAE, PRINCI-
PALI DIGNITATE COMITEM HENNEBER-
GIAE, COMITEM MARCAE ET RA-
VENSBERGAE, DYNASTAM
RAVENSTEINII,

DOMINUM SVVM CLEMENTISSIMUM

Cum

Jenæ d. 23. Februar. Anni 1688.

publicè declararetur

MAGNIFICENTISSIMVS

humillimè venerari ac prosequi debuit

SERENITATVM SVARVM

Servus subiectissimus

M. MICH. FRIDER. KOPPISCH.

Jenens.

JENAE,
LITERIS IOAN. ZACH. NISI.

Urgite Pierides, cum Phoebo surgite Musæ
Hucque movete gradus, faciles dum debita vates
Debilis exsolvo, recturi carmine versus.

Nam mihi non levis canitur materia laudum,
Nec cui vana fides, qualem persæpe videmus
Eximiis placitam ingeniis magnoque furentium
Tractatam studio, seu mollis amator Averno
Eductus medio rapiat de flore puellam,
Seu Medea furens infamet munera flammis,

Sive quis impatiens luctus de vertice summo
Profiliat sævis animam missurus in undis.

Non mihi tantus amor, tam vana refingere mente
Nec tam crudelis confedit corde cupido.

Quod canimus lætum est, lætos signamus honores,
Quos mea non longos vidit Thuringia messes

Aut forsan visura statim est, multum licet optet,

Principem Apollineum dignatum sumere sceptrum:

Hoc nostrum jam carmen erit, sit viribus isthæc

Meta meis, quam si nequeo, ceu tangere par est,

Vos date, ne videar plane voluisse relinqui.

Principio dictate mihi, quo sanguine creta

Illustris Soboles, queis & sua nomina retro

Annumerat, quorum augusto de stemmate floret.

Namque licet melior semper virtute paratur

Nobilitas propriâ, magnos quæ scandit Avorum

Exsuperans longè titulos, fumosaque signa

Attamen imbelles Aquilam generare columbas

Magnorumque genus censerî posse Deorum

Degeneres animos, ipsosve Heroibus edi,

Ecquis crediderit temerè aut cui svaserit Orpheus?

Nam neque fert humiles pinus præcellsa myricas

Æthereisque minus surgunt viburna cupressis:

Ast amat ex simili quodvis propagine nasci.

Sive etenim sit lenta salix, sit matre salicæ,

Sive ingens alnus poscatur, proditur alno.

Sic quamvis proprio Princeps ornandus honore

Progenerere meus quondam, cui Fama perennes

Conglomeret laudum titulos, quemque inferat astris:

Non tamen ex humili debebas sanguine nasci,

Hinc

Hinc Tibi BERNHARDVS vitam dedit, inclytus Heros,
Cujus adorando regnabat spiritus ore,
Index magnanimi generis, dum viveret, at nunc
Condita pectoribus divi servatur imago.
Nec minus & maternus honos, Te Principe dignus
Adfuit illustres decorans natalibus ortûs,
Quo afflavit tenerum felix THOARSIA natum.
Illa, cui Magni sublata est purpura Regis
Haut semel atque atro commutata undique luctu.
Quid memorem reliquos Illustris Gentis honores
Quidque de Avis, Proavisque feram, queisque inclyta verbis
Horum facta canam, quorum non si mihi centum
Linguae, ferrea vox, percurrere nomina possem.
Namque ita Magnificis replerunt omnia gestis,
Ut, quamvis tetricâ consumpta putredine dudum
Corpora sint, animis semper sua Gloria vivat.
Nam cui BERNHARDI nomen non venit ad aures
Unquam, quem merito Magnum dixere priores?
Cui non dictus Hylas, quam Relligionis amator
Hic fuerit strenuus, pacisque potens Assertor?
Quemque FRIDERICI lateant tot, quemque AVGVSTI
WILHELMIQUE aliique Viri super æthera noti,
Saxoniae longis quos protulit ora triumphis.
Quis non HENRICOS noscat, quem fulmina belli
OTTONES fugiant, aut cui tam nescia mens est,
Qui non magnanimum teneat Patrem WITEKINDVM?
His meus ortus Avis Princeps, hæc fulcra probata
Nobilitatis habet, sed non qua terminus ipsi
Figitur, ut, propriis Famam ne extendere factis
Possit, néve suum gestet quoque clarus honorem,
Pridem etenim natura suis dictura, quis esset
Et qualis quondam Princeps Tibi, JENA, futurus?
Sollicite cunctis ornabat divite donis
Dextra præteriens nil quicquam Principe dignum.
Hinc adeo perfecta ducis provenit imago,
Quali crediderim nituit vix pulcher Julius
Filius Æneæ multum dilectus Elysæ;
Forfan & Astyanax caruit prognatus Ulysse.
Nec satis hoc, animo digna est quoque parta suo vis
Hocque magis, quoniam Princeps magis indiget ipso.
Namque ut consiliis præstet permulta suorum
Dux aliquis, solus nec semper singula cernat,
Sic tamen haut felix satis est, cui cuncta remoto
Pendent arbitrio, nullisque medebitur ipse.
Insuper & validas insēvit corpore vires
Moxque Tibi natam magnis, Hygieia, curis
Committens, benè Tu, bene tu hanc mihi protege prolem

Dixit

Dixit, tabificæ sed vos discedite causæ
 Hinc procul; estque ratum: nam Te vix durior aura
 Hactenus afflavit, vixque es quid passus acerbi.
 Sed tamen his melius multò nos ipse docebas
 Postquam floridior successit corporis ætas
 Ante annos animumque gerens, curasque viriles.
 Namque haut ignotum est, quæis Te Dux optime semper
 Artibus exerces, quæque & documenta reponis.
 Quippe adeo infestum Cui nil, nisi torpor & umbra
 Nominis haut proprio clari, & memorabilis ausu.
 Hinc Tibi nulla dies procedit cassa labore
 Nulla nec in studiis regalibus hora locatur;
 Ast aliquid semper moliris discere, seu Te
 Lingua remotorum vario sub Sole virorum
 Allicit atque aliis gaudes diversus haberi.
 Seu lubet in magnis rerum versarier actis
 Quidve his fata ferant, quæve hos fortuna secundet
 Quærere, ut æternum possit quis reddere nomen
 Seu quid habes aliud, quod non est sciscere nostrum.
 Nec satis est tantis animum distendere curis;
 Sed nec corpus iners vacuumque labore relinquis.
 Inde fatigato studiis gravioribus artes
 Dant Tibi, ceu lusus, solamen mite minores.
 Dum juvat intrepido jam nunc residere Caballo
 Ac regere ad frenum scitè, modo recta prementem,
 Utve jubent præcepta, modo vestigia curva.
 Jamque aliquem versare cupis, victorque Daretæ
 Entelli in morem longè statione movere.
 Seu placet ad numeros artus formare decenter
 Ac præeunte bono terram signare magistro,
 Dum valeas choreis populo præcellere doctis:
 Præterea tua nos satagit convincere virtus
 Et quali tandem Princeps sis laude futurus
 Saltim non cunctis præclare comprobat horis.
 Præcipuè pietas, quâ non præstantior ulla
 Est virtus, de Te nobis quæque optima spondet.
 Hincque adeo factum est, quod Te jam purpura doctæ
 Circuit & magnis audet præludere curis.
 Et benè, nam melius nulli, vel iudice Phœbo
 Dotibus exulto tantis hæc sceptræ regantur.
 Tu modo Te dignos (quoniam nunc tempus) honores
 Aggredere, ô Princeps & fausto sidere Musis
 Præsidium largire tuis: Sic omnia læta
 Faustaque posterior poterit mox cernere Titan.
 Nos ne tantillum faustis, Dux Optime, desit
 Ominibus, nostrum en! uno promittimus ore
 Obsequium ac tandem FELICITER acclamamus.

SYNCHARISTICON

QVO

SERENISSIMUM PRINCEPEM
AC DOMINUM

DN. IOHANNEM

WILHELMUM,

DUCEM SARDINIAE, CLAVI-
VIAE AC MONTIS RINGIAE, MAR-
RINGIAE, MARITIMI PALI DIGNITATIS
GIAE, COMITIS VENETIAE, PRINCE-
PSIS ET RASTADIS

DOMINUM ANTISSIMUM

Jenae 1688.

MAGNIFICENTISSIMVS

SERENISSIMVS ARVM

M. MICHAEL PISCH.

Jenens.

JENAE,
LITERIS IOAN. ZACH. NISI.

